

No:1



2013

MINISTERI

Mini Club Flying Finns Jäsenlehti



HALLITUS



Puheenjohtaja:
Markku Lönnqvist

puheenjohtaja@mcff.net



Varapuheenjohtaja:
Topi Mättö

varapuheenjohtaja@mcff.net



Sihteeri:
Päivi Heinonen

sihteeri@mcff.net



Rahastonhoitaja:
Tuija Pettersson

rahastonhoitaja@mcff.net

TOIMIHENKILÖT:



Kirjanpitäjä:
Virpi Koski



Jäsenrekisteri:
Nils Pettersson

jasenrekisteri@mcff.net



Nettisivut:
Toni Viemerö

webmaster@mcff.net



Uudet jäsenet
Mari Rantanen
uudetjasenet@mcff.net



Jäsenlehden toimitus
Sami Nyssönen

lehti@mcff.net



Kerhotavarat:
Erkki & Topi Mättö

kerhomateriaali@mcff.net



1 / 2013
Numero:
126



Mini Innovaation kärkenä

Teksti & kuva: Mini Press

Ranking listaukset, tilastot ja erilaiset selvitykset on aina kuulunut vahvasti Ison-Britannian perinteisiin. British Science Association on juuri sulkenut suuren kyselyn jossa kehoitettiin internetin käyttäjiä äänestämään netissä tärkeimmistä ja vaikutusvaltaisimmista tieteen ja teknologian innovaatioista viime vuosisadalla. Yhtenä ehdokkaana oli myös Classic Mini, vallankumouksellinen pieni auto, jonka Alec Issigonis loi vuonna 1959 ja mikä mullisti tulevaisuuden automallien suunnittelun.

Etuveto, poikittain eteen asennettu moottori ja vaihteisto alapuolella antoi Classic Minille mahdollisimman paljon sisätilaa, ja tämä konsepti toimi esimerkkinä tulevien sukupolvien pienille ja kompakteille automalleille. Classic Miniä pidetään brittiläisen teknologian suorituskyvyn mittarina. Se olikin ainoa auto, joka pääsi merkittävimpien kuningaskunnassa haudottujen innovaatioiden listaan. Mini kilpaili sellaisten keksintöjen kanssa kuten tutka ja ultraäänitekniikka, antibiootti, penisilliini, keinotekoinen lonkka, ilmatyynyalus, suihkumoottori, atomikello, Dolly- kloonattu lammas ja World Wide Web. Äänestys tapahtui samaan aikaan National Science and Engineering viikon kanssa, jonka tavoitteena on luoda nuorisoon innostusta tiedettä ja teknologiaa kohtaan. Kyselyn suojelija on maailmankuulu astrofyysikko professori Stephen Hawking Cambridgen yliopistosta.

Äänestyksen päätyttyä Mini oli lopputuloksissa sijalla 2 (87 ehdokasta). Ainoastaan yhden prosenttiyksikön marginaalilla voiton vei Minin edestä Universal Machine, eli tietokoneen esi-isä 30 luvulta. Kyselyn tuloksia voit tutkia osoitteessa www.topbritishinnovations.org.



Kansikuva: ORX-777F Montessa vuonna 1968



Minitron Ay, Lapintie 11, 01760 VANTAA

<http://www.minitron.fi> - email: myynti@minitron.fi

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Tervehdys MINistit.

Kevät aurinko on jo osassa suomea sulattanut tienpinnat ja moni hinkuu Mineilä jo tienpäälle, mutta tätä kirjoittaessa lunta sataa lisää ja siirtää ajelun alkamista. Kun luette tätä niin ensi ajelut on jo tehty Joutsaan missä kevätkokousta pidettiin ja rataa kierrettiin. Ja on jo kuulemma talliprojektejakin käytetty leimalla joten kyllä kevät tulee...hitaasti mutta kumminkin.

Kevään ja kesän tapahtumat ovat osittain jo hyvällä mallilla ja loput hienosäädöt suttaantuvat kohdilleen kunhan tapahtumapäivät lähenevät, niin ne ovat aina tehneet. Kiitos jo etukäteen aktiivisille jotka jaksavat tehdä kaikkien MINistien eteen aina jotain.

Talleissa on tainnut olla vilskettä ympäri suomen maata ja niinhän se monesti kumminkin on että kiire meinaa tulla jotta saadaan kevään ensimmäiseen tapahtumaan uudet rakennelmat esille.

Suurinta hymyä naamoille monesti tuottaa se kun pääsee koekäyttämään / ajamaan sitä monen työtunnin ja rakentelun tulosta ja sitten mietitään että onko kaikki varmasti kiinni ja oikein kasattu, mutta se tunne kun oman käden jälki ja rakentelun tulos on toiminnassa....se on jotain mitä ei rahalla saa.

Tapahtumakalenterissa taitaa olla monelle sopivaa tapahtumaa ja kokoontumista ja ainahan sinne voi ehdottaa jotain lisää jos haluaa ja huomaa että omalla seudulla ei ole mitään tai edes liki ei ole tapahtumia, ei muuta kuin hiukan järjestelyä ja sinne kumminkin tulee uteliaita katsomaan että mitäs täällä tapahtuu, rohkeasti vaan touhuamaan.

Ei muuta kuin kevvän aurinkoisia päiviä odotellessa ja kuivia pikiteitä kiertämään kunhan ensin sulavat.

T: Markku

- sieltä niitä Minin osia saa -

Sisältö Ministeri 1/2013

Purtsis Garage - Mini Van.....	4 - 7
Kevätratapäivä.....	8 - 9
Minikerhon Dynopäivä.....	10 - 11
Monte replica vol.2.....	12 - 13
Latolöytö - Mini van.....	14 - 15
Tapahtumat.....	16-17
Minimarkkinat.....	18
ClubVan.....	19

Minikerhon uutiset ja ajankohtaiset asiat löydät netistä osoitteesta

WWW.MCFF.NET

Apua ongelmiin ja mielipiteiden vaihtoa sekä projekteja löytyy

MINI2.FI/FORUM

Minikerho löytyy myös täältä

facebook

Kerholehden ilmestymispäivät 2013
Numero 2/2013 Aineiston viim. jättöpäivä 20.5.2013

Lehti ilmestyy
Vko 25 - 26

Ilmestymisaikataulu on viitteellinen. Toimitus pidättää oikeuden muutoksiin

Ilmoitushinnat 2013 Neliväri ilmoitukset (ALV 0%)
Aukeama 200€ 1/2 sivua 50€
Koko sivu 100€ 1/4 sivua 25€

MiniClub Flying Finns ry. jäsenlehti - Painopaikka Kopio Niini Oy, Tampere. Painosmäärä 750 kpl. Ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan toimittaa sähköpostilla osoitteen lehti@mcff.net tai mcff.ministeri@gmail.com

Purtsi's Garage - Austin Van 1962

Tarinan '62 umpikylki vani päättyi minulle '08 veljen tutun kautta joka tiesi henkilön kellä olisi vani myynnissä. Tiedustelujen jälkeen vani sijaitsikin tutun ministin pihassa, omistajan itse majaillessa Helsingissä. Myöhemmin selvisi, että kyseinen vani on käynyt lävitse monen tutun ja tuntemattoman ministin käsittelyn. Oli se myös joskus esiintynyt Salatuissa elämissä vaikkei sillä asialla kyllä juuri voi keulia. Mainitsin nyt kuitenkin.

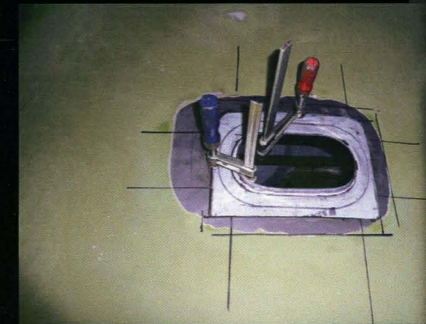
Muistaakseni vania markkinointiin suht kunnossa olevana, muttei ollut katsastettu ja hinta oli suht suolainen omasta näkökulmasta. Kun lopulta pääsin katsomaan vania paikan päällä, niin läpimätähän se oli, yllätys yllätys. Toisaalta, koska mielessäni ei ollut mitään museoautoa tuosta tehdä, niin pienet puutteet eivät haitanneet. Kuten pisteosien puuttuminen, moottori oli väärä ja kaikki luukut olivat vaihtokunnossa, sisustasta puhumattakaan. Ideana oli rakentaa pienellä budjetilla (itse tein ja säästin) vanista kustomhenkinen reissupeli jenkkiytyyliin, koska mutkatielle tehty peli jo löytyy. Vani on itseasiassa papereitten mukaan takapenkillä varustettu Travelleri jossa on kyljet puhjottu ja laitettu takaisin umpeen. Tiedä sitten millaisena se on tehtaalta tullut. Tarkoitus oli rauhassa vuosien saatossa rakentaa vani valmiiksi aina, kun oli mahdollisuus viikonloppuna tulla tallille. Näillä ajatuksilla se sitten jätettiin vanhempien autotalliin odottelemaan. Niihoo, pyyntihinnastakin päästiin yhteisymmärrykseen selittäessäni omistajalle millaista pommia hän oli myymässä.

Kauaa ei vani ehtinyt olla aloillaan, kun isä sanoi, että vani olisi hyvä ottaa työn alle jottei se jää talliin ruostumaan. Eihän siinä, vani osiksi ja tarkastelemaan kuinka paljon peltitöitä olisi edessä. Kyljet olivat aivan väärälläan kittiä joka merkkasi sitä, että alta löytyy yllätyksiä. Peltitöitä taidettiin tehdä ainakin pari talvea ja vähän kesälläkin. Vaihdeettävien peltiosien listaan kuuluivat kaikki luukut (uusista luukuista kiitos kaimalle Jokioisten suuntaan) joista toinen takaovi tehtiin kolmesta eri ovesta, kattoluukun aukko jonka isä muotoili suorasta pellistä, iso osa lattiaa, takahelma sekä keskipalkki joka korvattiin putkilla. Keskipalkki oli muuten aivan läpimätä. Mikäli kokonaisia kylkipeltejä olisi saanut ostettua, niin myös ne olisi kannattanut uusia. Siinä olisi säästynyt puolen vuoden viikonloput johonkin ihan muuhun, kuin perunapellon oikomiseen. Oli voinut vaikka tehdä takaosan pellit uusiksi jolloin uuden bensatankin olisi saanut helpommin paikoilleen.

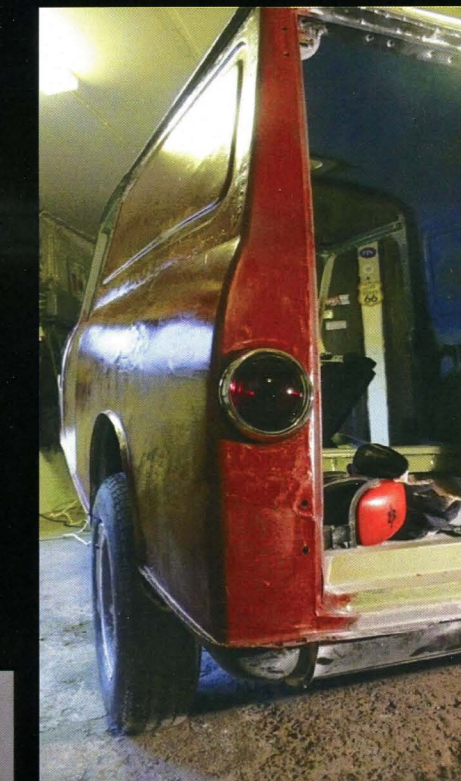


Pohjatyöt ja maalaus oli sellainen homma, että näin jälkepäin ajatellen ne olisi pitänyt antaa samantien ammattilaiselle hoidettavaksi, koska niihin meni yli vuoden viikonloput ja lomat. Tai olisi edes poistattanut heti alkuun kaikki vanhat maalit ja kitit pois soodalla eikä jälkikäteen kyljistä puolen vuoden hiomisen jälkeen kuten itse tuli tehtyä. Vaikka se könttäsumma kopan puhaltamisesta puhtaaksi voi tuntua kovalta, niin sitä tulee säästämään niin monta työpäivää, että se kannattaa tehdä. Ehkä ensi kerralla sitten :-). Puhaltamisen jälkeen kyljet tosiaan paljastuivat ehjiksi, mutta todella muhuraisiksi. Ei uskoisi, että kuinka paljon kylkeen voi upota kittiä ennen kuin se ei enää muistuta perunapelttoa vaikka sitä kuinka vasaralla suoristeli ennen kittäamista. Vani sai loppujen lopuksi kuitenkin maalin päälle 2011 syksyllä. Old English White kattoon ja erehdyttävän paljon Ferrexin punaista muistuttava maali muualle koppaan ja päälle mattalakka. Taas oli yksi virstanpylväs takana ja tuntui, että kyllä tämä vielä joskus valmistuu. Voisi jopa olla mahdollisuus tehdä ensiesittely vuoden 2012 Mobiliassa.

Alustan puolesta kelkat todettiin ehjiksi hiekkapuhalluksen jäljiltä eli takakelkka on jossain vaiheessa vaihdettu. Iskarit ja pallot menivät vaihtoon ja tilalle tulivat Hi-Lot ja Gaz:n madalletut säädettävät iskarit. Kaikki pultit ja kiinnikkeet etu- ja takatukivarsien osalta piti myös luonnollisesti uusia, koska korroosio oli syönyt ne vaihtokuntoon. Oikeastaan sama päti kaikkiin muihinkin pultteihin, pusliin ja kumiosiin autossa. Jarrut olivat sitten oma



peltivanteet pitää saada levyjarruilla ilman levikkeitä, mutta ässä jarrusatsi on turhan kallis. Tästä sitten alkoi pitkä ja mielenkiintoinen taival jolloin rälläkkä lauloi ja mittanauha oli ahkerassa käytössä, kun yritin saada Fiestan jarrusatuiloita sopimaan 10" peltivanteitten sisään. Lopputuloksena voin todeta, että kyllä ne saa mahtumaan, muttei ilman levikkeitä. Myöskään reverse rimssit eivät mene ilman levikkeitä korin sisään ellei sitten ole rumpujarruja. Loppujen lopuksi tilasin ne ässä jarrut jotka tarvitsi vain heittää paikoilleen, mutta tulipahan nyt tuokin testi tehtyä Fiestan jarruilla ettei muiden tarvitse. Tuokin ongelma olisi ratkennut erilaisilla 10" aluvanteilla, mutta silloin tavoittelemani tyyli ei olisi toteutunut.





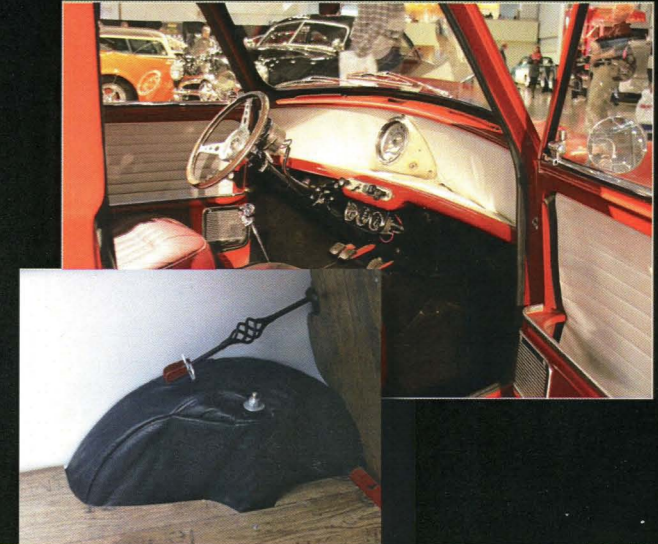
Moottorina ostohetkellä oli vakio tonni-
nen, hyvin toimiva sellainen joka päättyi
aika nopeasti toisen Mini-harrastajan
hoiviin, koska omista nurkista löytyi 1.3l
kone joka aikaisemmin majaili em. mut-
ka-Minin keulilla. Kyseinen 77hp harvalla
perävälityksellä oleva pata on moneen
otteeseen havaittu hyväksi yhdistelmäksi
reissuja ajatellen. Moottori ei vaatinut
muuta, kuin uuden maalin päälle sekä
uudet öljyt sisään ja se oli valmis nostetta-
vaksi keulille. Konehuoneen ulkonäköön
pyrin panostamaan, koska halusin saada
johdot piiloon ja muutkin ylimääräiset
häpäkkeet sekä reiät pois silmistä. Yksi
asia johti toiseen ja lopulta olin kasaamas-
sa KwikWiren johtosarjaa joka mahdollisti
myös '50 Pontiacin takavalojen käyttämi-
sen (vilkku- ja jarruvalo samassa). Huono-
na puolena oli se, että suurin osa brittisäh-
kökytkimistä piti korvata jenkkiläisillä
tarvikeosilla jotta ne toimivat yhteen.

Idea sisustasta pyörittelin parin vuoden
ajan, että millainen siitä tulisi. Yksi asia
johti toiseen ja päädyin pitämään muka-
na tulleet sopivasti patinoituneet keino-
nahkapenkit jotka nekin kokivat pientä
muokkausta saaden uudet jouset puretusta
sohvasta. Takaosaan piti ehdottomasti
saada puuverhoilu ja pitkän jaarittelun
jälkeen hommasin neljä neliötä laminaattia
(tarjouksesta) josta tein verhoilun latti-
aan sekä "ikkunoiden" kohdalle. Loput
paneelit ovatkin sitten verhoiltu valkois-
ella keino nahalla antamaan kontrastia
tummiin laminaattipaneeliin. Takaosan
kattoverhoilun runko on muuten taivu-
tettu kaatikselta löydetyistä verhotangosta.
Katon etuosan oma verhoiluyritys meni
niin reisille, että se purettiin ja annettiin
ammattilaiselle verhoiltavaksi takaosan
kanssa. Sisään muuten upposi noin 6m2
Silent Coat vaimennusmattoakin verhoi-
lujen alle. Se sijoitus kannatti. Ei nimittäin
pellit rämise.

Alkuvuodesta 2012 päätin sitten ilmoit-
taa Vanin syksyn X-treme automessuille.
Tuossa vaiheessa koppa oli siis maalattu ja
suurin osa tekniikasta vielä hyllyillä tai ti-
laamatta. Mobiliaan en ehtinyt, kun jarrut
eivät olleet vielä kasassa, mutta kesän aika-
na tuli tehtyä pitkää päivää tallilla jolloin
kaikki saatiin lopulta nippuun ja vani kat-
sastukseen. Katsastuksessa lähinnä tuotti
ongelmia katsurin mahdollittaminen ratin
taakse. Saksan IMMistä löydetty Innocen-
tin "viiksi" sai kaverikseen kaatopaikka-
kuntoisen uudemman Minin maskin jonka
sitten purin, lyhensin ja madalsin jotta se
sopi Innon viiksen sisään. Eipähän tule
toista samanlaista vastaan. Viikko ennen
messuja Vani sai myös kylkiinsä Purtsi's
Garage -tekstinkin straipeineen jotka

taiteili Platuartin Platu. Alunperin sekini piti olla maalat-
tuna jo vuosi aikaisemmin. Niin ne projektit vaan venyy.
Kuten aina, niin nytkin on vielä muutama pikku juttu
mitä vielä voisi tehdä vaikka muuten auto vaikuttaakin
valmiilta. Tosin, onko harrasteauto ikinä valmis? :)

Loppuun isot kiitokset isälle sekä muille jotka auttoivat
projektissa. Nähdään kevään avajaisajelussa!





Minikerhon LIUKKAAN kelin ajopäivä



Kuvat: Sebastian Kulkula

Minikerhon ratapäivä järjestettiin tänä vuonna hieman erilaisen kaavan mukaan. Sen sijaan että kerholaiset värjöttelee varikolla rallipelien päristellessä metsässä, tarjottiin kerholaisten mahdollisuus olla ratin takana - liukkaan kelin radan muodossa.



Kaikki meistä on ajanut talvella huonossa kelissä ja liukkaalla tiellä. Tällaisessa tilanteessa yleensä ajetaan varovasti pitäen tilannenopeus niin alhaisena että auton hallinnan rajat eivät tule vastaan. Mutta silloin kun raja tulee vastaan - hallitsetko autosi vai tuleeeko sinusta tahtomattasi matkustaja. Tällaisia tilanteita varten olisi hyvä ylläpitää liukkaan kelin ajotaitoa. Perinteiset jääradat ovat nykyään hävinneet lähes kylästä kuin kylästä, joten ajotaitoja ei pääse pitämään yllä kovinkaan helposti. Lisäksi nykykuskilla on "muutama muuttuja" matkassa mukana. Monet meistä ajavat ehkä ensimmäisiä talviaan kitkarenkailla, jotkut ovat tottuneet auton ajonvakautusjärjestelmiin niin että perinteinen ratinvääntötaito on hävinnyt selkäytimestä.

Tästä syystä Minikerho kutsui kerholaiset Joutsaan liukkaan kelin harjoitteluradalle harjoittelemaan tällaisia tilanteita ja hakemaan omia ja autonsa rajoja. Tarjolla oli jarrutusmatkatestejä, kaarreajoa, pujottelurataa, keiloja ja lumipenkkoja. Kerholaiset testasivat eroja kitkarenkaiden ja nastarenkaiden välillä sekä uusien ja vanhojen renkaiden pito-ominaisuuksia erilaisissa olosuhteissa. Kerholaiset tekivät myös mielenkiintoisia havaintoja Classic Minin ajo-ominaisuuksista verrattuna puolta raskaampiin autoi-

hin ja menestyksekkään rallilegendan ominaisuudet osoittautuivatkin tietyissä tapauksissa ylivoimaisiksi, varsinkin oikeanlaisen rengaskerran kanssa testatessa.

Ne jotka olivat tulleet harjoittelupäivään "nykyautolla", pääsivät kokeilemaan (jotkut ensi kertaa) miten auton käyttäytymiseen liukkaalla vaikuttaa ajonvakautus- ja muiden järjestelmien olemassaolo - tai vastaavasti niiden puuttuminen.

Ehkä lähes 30 asteen pakkasen taas karsi osanottajia (ainakin Classic Minejä), mutta siitä huolimatta rataa kiersi päivän aikana pitkälle toistakymmentä jäsentä.

Paikalla olleet kehuivat tapahtumaa ja onnistunutta konseptia. Ehkä tällaiselle tapahtumalle olisi tilaa myös tulevina talvina. Muutahan se ei vaadi kuin yhden aktiivisen jäsenen joka tarttuu ideaan.

Ratapäivän yhteydessä kokoustettiin myös Minikerhon virallinen kevätkokous. Pöytäkirja oli vielä lehden mennessä painoon tarkistuskierroksella, joten päätöksistä raportoidaan tarkemmin Ministerissä numero 2. Kerhon tulevat tapahtumat ovat kuitenkin löytäneet vahvistetut päivämäärät, ja ne löytyvät kerhon nettisivuilta www.mcff.net ja sieltä "tapahtumat" sekä tämän lehden sivuilta.

MINISTERI kaipaa lisää kerholaisten omia tarinoita

Ministeri lehti pyrkii pitämään sisällään kerholaisia kiinnostavia juttuja tapahtumista ja projekteista. Itse kiertelen satunnaisesti kerhon tapahtumia, ja bongailen sieltä hienoja uusia Minejä joiden valmistumistarina voisi kiinnostaa kerholaisia. Useasti kuitenkin ne kiinnostavimmat jutut ei löydy kerhotapaamisista, vaan autallien perältä, navetan ylisiltä, mummon liiteristä tai marjametsätien varrelta. Näistä tarinoista on Ministerissä huutava pula. Tämän lehden sivuilla on yksi tarina löydetystä Mini Vanista. Tämän kaltaisia upeita tarinoita on Suomi toivottavasti pullollaan. Ne vaan täytyy löytää kirjoitettavaksi.

Sinun ei tarvitse edes kirjoittaa juttua jollet halua, pelkkä juttuvinkki muutaman kuvan kera voi olla arvokas. Lisäksi jutun pituudella ei ole väliä - mielellään otan vastaan 3000 sanaisia projektikertomuksia, mutta vähintään yhtä tarpeellisia ovat ne lyhyet jutut jotka mahtuvat pienempäänkin rakoon. Lehden teossa ne viimeiset palstasentit ovat yleensä ne aikaa vievimmat - tällöin olisi hyvä kaivaa arkistosta yksi pieni pala Minihistoriaa kerrottavaksi.

Eli tulevana kesänä, laittele Ministeriin postia mikäli sinulla on:

- projekti joka voisi kiinnostaa kerholaisia
- mukava matkakertomus Minillä tehdystä matkasta
- tietoa naapurin maatilan takana lepäävästä Minivanhuksesta
- tarpeeksi teknistä tietämystä ja hyvä aihe josta kirjoittaa teknisen artikkelin (näitä lukijat ovat kaivanneet eniten)

Kuvien laadulla ja määrällä ei ole väliä, Photoshop tekee nykyään ihmeitä.

Postia voit lähettää osoitteeseen Ministeri, Oikopolku 6, 37830 AKAA tai sähköpostia mcff.ministeri@gmail.com



Meiltä kattava valikoima myös Classic Minin osia - Suoraan hyllystä



Tarvike ja Varaosa
Peltorinteentie 14
31760 Urjala

Merkillisen reilu.



044-5551318 03-5466170 varaosa.myynti@gmail.com

Paikka: Yllitynrinne 2, Parola
Hinta: 30€ mittaus + 5€ seos

Paikalla pienimuotoinen kahvilabuffetti

Vuoden 2013 kerhon dynotys tapahtuma on lauantaina 18.5 2013.

Paikka sijaitsee Hämeenlinnan lähetyksellä Parolassa. Dyno on aivan uusi, useaan kertaan kalibroitu ja koekäytetty yli 300 hevosvoimaisilla autoilla joskin dynossa on resusseja paljon suurempiinkin tehoihin. Dynosta on saatavilla seoskäyrät koko vedon ajalta tehoikäyrän ohessa samalla paperilla. Dynossa on myös Miniä ajettu tiiviisti, omistaahan dynon vannoutunut ministi perhe Vuoret.

Kyselläänpä Vesa Vuorelta, dynosepältä, hiukan kuulumisia ja asiaan liittyvää:

Kuka?
Vesa Vuori, vaimo Pia, 2 aikuista lasta ja 2 koiraa

Oletko Minimies?
Olen ollut pitkään, ja nyt perheeseen vaimon käyttöön on suunnitella uuden sarjan Bemari Mini. Millä moottorilla on vain vielä epäselvää, Works voisi olla...

Keltainen Mini One?
Meillä on tuo itse rakennettu Mini. Miniä on rakennettu rakkaudella ja se on valittu vuoden 2008 Miniksi. Moottoripyörän BMW:n kannen olen asentanut siihen itse tehden kaiken sovitustyön itse. Homma oli todella mielenkiintoinen, muutettiin vanhat ketjujakopyörät hammashihnakäyttöisiksi ja mm. kansipahvi CAD:lla piirrettiin itse ja teetettiin sen mukaan, samoin moottorinohjauksjärjestelmän olen itse kasaillut.

Mitä muuta olet moottoripuolella tehnyt?
Kaikki pärisevät laitteet on kiinnostanut minua aina, moottoripyörissäkin on nyt 17. Pyörä menossa. Aika näyttää mitä sille tehdään, suunnitteilla hiukan runkomuunnoksia ja ajettavuuden parantelua sekä tiettyä voimaa hiukan lisää. (siis paljon, toimittajan käsitys)

Oma dyno, miksi?
On tullut käytyä lähialueen dynoissa ja mielenkiinto mittaamiseen ja rakentamiseen on ollut aina kova ja pitkän aikaa sitten asiasta aloin haaveilemaan. Kunnes tämän asunnon hankkimisen ohessa oleva tilava talli mahdollisti asian tilojen kannalta.

Kerro dynosta?
Dyno on inertia dyno johon on lisätty pyörrevirtajarru. Pyörrevirran avulla voidaan joka mahdollistaa sopivan vastuksen muodostamisen tehonmittauksen kiihdytystapahtuman aikana tai voidaan ajaa jotain tiettyä kierrosaluetta. Dyno on pääosin itse ja ystävien myötävaikutuksella tehty. Dynolla on ajettu jo lukuisia siviiliautoja ja uudehkoissa autoissa ollaan oltu aina tehtaan ilmoittamissa teholuokissa. Kalibrointi tapahtuu erillisillä mittapinoilla vipuvarren momenttia hyödyntämällä.

Miksi kannattaa mitata?
Mittaus on hyvä tapa todeta että kaikki asiat moottoripuolella on kunnossa. Rullilla on myös helpompi todeta erilaisten muutosten vaikutukset, myös siviiliautoilla. Jokaisessahan meissä kaiken lisäksi asuu pieni lapsi joka haluaa tietää paljonko voimaa omista tai naapurin laitteissa on.

Terveiset Miniväelle
Kuumia pakosarjoja.

Minikerhon 2013 dyno päivä

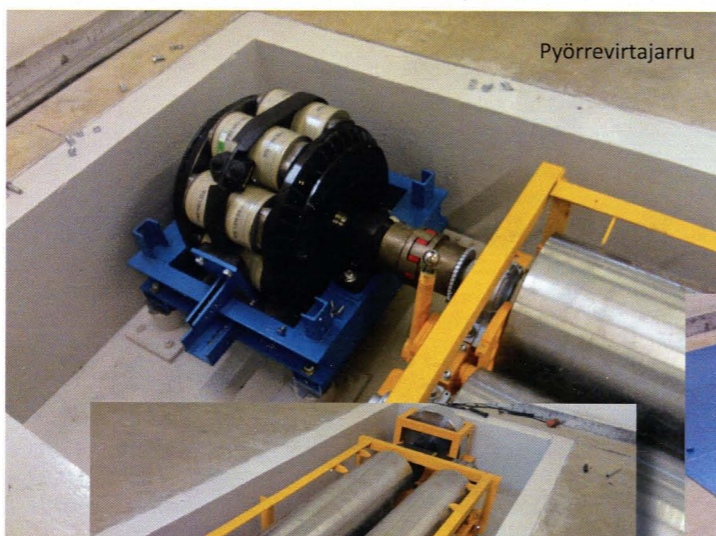
Teksti ja kuvat:
Jamppa Maijala



20 vuotta säilytyksessä olleet dynorullat ennen projektia.



Lisämassapyörä, ja rullissa erikoisuus: molemmat pyörivät hihnalla



Pyörrevirtajarru



Kokonaisuus valmiina ennen suoja- ja ajolevyjä



Siisti paketti valmiina kovaan käyttöön

Näin monissa dynoissa ajaneena ja mukana olleena oli tosi mahtavaa katsoa mittausrullia ja kuulla eri valmistusvaiheista ja tietämyksestä ja mahdollisuuksista jota Vesan rullat tarjoaa. Niin kuin Vesa itse kertoi että tykkää näprällä, hifistellä niin se näkyi kyllä työn jäljessä ja laadussa. Asioita on mietitty pidemmällekin kuin vain välttävälle toimintatasolle. Paikan "aivot" kaapin sisällä vallitsi kurinalainen järjestys jota voisi katsella pitempäänkin näin tekniikasta kiinnostuneena. Tämä mahdollistaa Mineille todella hyvän testauspaikan ja mahdollisuuden sopia jatkotoimista. Tällä dynolla ei kokemus lopu pelkkiin Mineihin, mutta loistavaa että siellä onnistuu tarvittaessa myös SU:n neulan sorvauskin.



Vesa Vuori ja tehonmittauksen aivokeskus



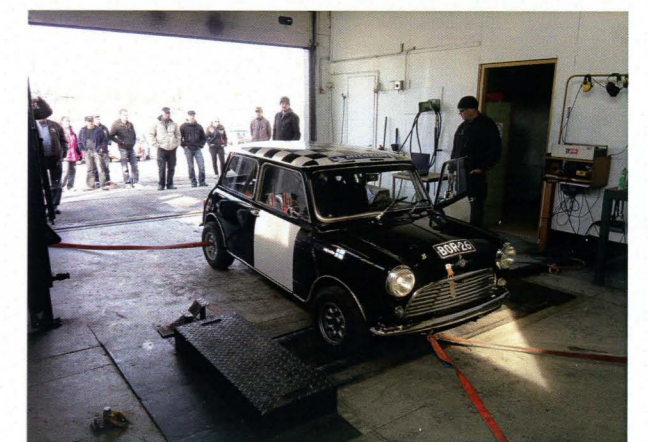
Mini ja rakentaja itse

Ohjeet ilmoittautumiseen 7.5.2013 mennessä

Johtuen rajallisesta ajasta ja tekijöiden määrästä suosittelemme ilmoittautumista tapahtumaan etukäteen. Ilmoittautumalla saa varmasti mittausvuoron. Eli ilmoittautuminen 7.5 mennessä mieluiten sähköpostilla majalaracing@gmail.com tai puh.040-3516181. Ilmoittautumis sähköpostiin vastaan ja saa ilmoittautumisnumeron jolla maksetaan ajovuoro paikan päällä (30€). Ilmoita haluatko myös seosmittauksen (5€). Tämä lomake varmistaa että sinulla on tehonmittausvuoro. Jos sinulla ei ole sähköpostia niin soita ja ilmoittaudu niin saat ilmoittautumislomakkeen postissa. Muun merkiset autot: Saatte ilmoittautumislomakkeen ilmoittautumisajan jälkeen jos 30 Minin maksimimäärä ei täyty. Myös uudet Minit(BMW) ovat tervetulleita. **VAKIOT 850 ja 1000 erityisesti tervetulleita**

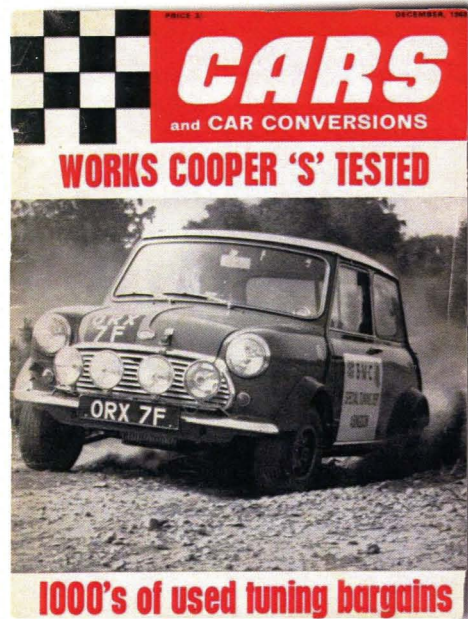
Dynopäivän tunnelmia viime keväältä

Viime vuonna järjestettiin ensimmäinen dynopäivä. Paikkana tuolloin oli TT-Motors Riihimäellä ja ajankohta huhtikuun loppu. Paikalla kymmenittäin Minejä ja muita kiinnostuneita...





MONTE *Replica* : vol2



Aika tasan vuosi sitten oli kerholehdessä juttua Aaltosen kuuluisasta 1967 Monte voittaja-auton replicasta. Oma kilpailu-ura on edelleen tauolla, vaikka uusi aihio ja tekniikka siihen on tullut jo hankittuakin. Joten ”ylimääräistä” aikaa löytyi jotenkuten. Aaltosen Tino halusi joka tapauksessa toisenkin jääratakilpurin 177 seuraksi Tahkolle. Koska edellinen projekti oli suhteellisen puutteellinen, esitin että etsitään mahdollisimman hyväkuntoinen aihio, josta lähdetään kilpuria tekemään. Mini löytyikin helposti tutulta Miniharrastajalta Siunttiosta. Olipa sillä jopa Katri Ylander kurvaillut videossaan.. Oikeastaan samasta osoitteesta jäi kaksi autoa haaviin, joiden kanssa sitten tehtiin pientä tekniikka svappausta. Luonnollinen jatko -67 Monte autolle oli tietenkin Raunun vuoden -68 Monte kilpuri ORX 7F, kilpailunumero 18. Kyseisellä autolla Rauno voitti luokkansa ja ajoi yleiskilpailussa kolmanneksi kahden 911 Porschen jälkeen. Ajatusmalliltaan uusi auto vastasi pitkälti edellistä. Auto maalattiin aikakauden väreihin, rekisteritunnukset ja kilpailunumerot alkuperäisen mukaan, kaaret, kuppipenkit ja ralliratti sisälle, konehuoneen puolelle 1380cm kokoinen vääntävä ja helposti ajettava kone sekä ehkä tärkein rallikäyttöön soveltuva

alusta. Lisäksi perä vaihdettiin erittäin tiuhaan 4.7:1 välitykseen. Kuten 177 ei tämäkään pikkutarkka kopio ole, mutta aikakauden fiiliksiin pääsee aivan varmasti. Ja tätäkin autoa pääsee ajamaan Aaltosen Motorsportin asiakkaana!

Aito auto majailee tätä nykyä jossain päin Italiaa täydessä iskussa ja sitä jopa ulkoilutetaan säännöllisesti näyttökilpailuissa yms.

Pienenä bonuksena pitkiin talli-iltoihin mainittakoon auton vientireissu Mark Ryanin kanssa Tahkolle, Nilsiiän. Mukavana yllätyksenä autoa trailerilta purkaessa itse professori tuli tervehtimään. Päivän aikana saimme testata yllin kyllin molempia kilpureita ja monta Raunun ajatusta ajamisesta ja tekniikasta jäi korvan taakse. Moottori-lehti kävi tekemässä juttua Aaltosen Motorsportin toiminnasta ja valokuvaajan toivomuksesta ajoimme Tinon kanssa puolenkymmentä kierrosta 2-5 metrin etäisyydellä. Kun vielä illalla pääsimme Aaltosten ja heidän asiakkaiden, mukana mm. Pittsburgh alueen MINI-dealer, kanssa saunomaan ja illallistamaan Tahkovuoren huipulle, jäi reissusta tosi hieno fiilis. Jatkoa seuraa...



ORX-7F lähdössä Monte Carlon erikoiskokeelle vuonna 1968. Kuljettajan paikalla luonnollisesti Aaltonen ja vieressä Henry Liddon.



Konehuoneessa murisee hyvin ruokittu 1380 kuutiainen isolohko, joten ajaminen onnistuu ilman jatkuvaa oikean tehoalueen hakemista. Tiheä välitys vielä helpottaa tätä ja kruunaa ajonautinnon.



Autojen rakentaja Tero Grönfors sekä Tino Aaltonen ajoivat kilpaa pitkin Aaltosen Motorsportin rataa Moottori-lehden kuvauksissa.





Satunnaisen ohikulkijan LATOLÖYTÖ

Joskus maaseudulla ajaessaan huomaa silmäkulmassaan vilahtavan jotain mielenkiintoista. Jotain tuttua joka kiinnittää huomion. "Mikä se oli?" on kysymys jota ei voi jättää muhimaan, vaan silloin on tehtävä U-käännös ja palattava samaa reittiä takaisin tarkistamaan asia.

Näin teki Nurmijärveltä kotoisin oleva Jarmo Kivi joka eräänä lämpimänä heinäkuun päivänä vuonna 1991 ajeli kotoaan Nurmijärveltä kaverinsa luokse Ruotsinkylään Hyrylän tienoille. Ajellessaan pitkin idyllistä maaseutua halkovaa mutkaista tietä, hän tunnisti nopeasti silmäkulmassa vilahtavan tutun muodon. Erään hiekkatien mutkassa olevan vajarakennuksen ovi oli raollaan ja sieltä todellakin pilkisti Minin etuvalo. Rohkeasti Jarmo käänsi auton ympäri ja palasi takaisin koputtelemaan talon oveen. Taloa isännöi noin 80 vuotias vanhaisäntä joka esitteli vajassa lepäämässä olleen Mini Vanin satunnaiselle ohikulkijalle. Auto oli upea näky, auringon polttama maali ja haalistuneet mainokset kertoivat tarinaa auton pitkästä historiasta. Vanha Mini-harrastaja tiesi löytäneensä aarteen, ja siltä seisomalta Jarmo tarjoutui ostamaan auton. Kauppoja ei kuitenkaan syntynyt sillä isäntä ei halunnut luopua vuosikymmenet tallissaan levänneestä autostaan. Pettyneenä matka jatkui upea mainos-Mini pysyi Jarmon mielessä jatkuvasti. Auton saaminen omaan talliin poltteli joten hän kaivoi miehen yhteystiedot esiin.

Toinen ostoyritys näyttikin tuottavan tulosta, mutta kun trailerin kanssa pihaan kurvannut Jarmo ojensi rahanippua isännälle, tämä yllättäen peruikin kaupat. Jarmo kaasutti tiehensä mutta jatkoi isännän pommittamista ostotarjouksilla. Lopulta autosta tehtiin taas kaupat puhelimitse, mutta jälleen taas Jarmon saapuessa pihaan isäntä - kuin kiusallaan - kieltäytyi myymästä autoa. Syvän huokauksen saattelemana Jarmo antoi isännälle puhelinnumeron ja

pyynnön soittamaan numeroon kun oli valmis luopumaan autosta. Kului melkein kuusi pitkää vuotta. Vuosituhannen viimeisinä vuosina kevään vaihduttua jo kesäksi Jarmon puhelin vihdoinkin soi. "Jos tulet tunnin sisällä hakemaan auton, se on sinun!" Hetkeäkään hukkaamatta Jarmo nappasi pihasta trailerin perään ja lähti sovitun rahasumman kanssa taas toiveikkaana matkaan. Tunti oli lyhyt aika, ja Jarmo pelkäsi jälleen kerran paluumatkaa tyhjän kärryn kanssa. Tällä kertaa isäntä kuitenkin oli myötämellinen ja kaupat Ministä tehtiin lähes nimelliseen hintaan. Kaupantekovaiheessa kuitenkin kävi ilmi että kyseinen vanhaisäntä ei ollutkaan auton oikea omistaja, eikä hänellä täten ollut juridista oikeutta kaupata autoa. Omistaja oli edelleen kuulemma Oy Alftan Ab. Rahat jäi maaseudulle, mutta nyt oli sentään kyydissä Mini. Paperittoman auton "omistaja" päätti kokeilla onneaan ja



löytää neula heinäkasasta - ja löytää auton oikea omistaja ja paperit.

Oy Alftan Ab:n, eli nykyisin Bosch'in pääkonttorilla kuunneltiin Jarmon tarinaa epäuskoisena. Auton löytyminen näin pitkän ajan jälkeen oli tapaus myös Boschilaisten mielestä ja ystävällinen konttoristi lupasikin sukeltaa vanhoihin arkistoihin, josko tietoja autosta ja sen omistajuudesta löytyisi. Sinnikkyys paljasti ja jonkin ajan kuluttua Jarmonne soitettiin - autolle löydettiin identiteetti Alftanin vanhoista papereista. Mutta - auton omisti edelleen yritys, eikä isännällä tosiaan ollut oikeutta myydä autoa Jarmonne. Tässä kohtaa tarinaa tulee kuvaan ymmärrys autoharrastajaa kohtaan. Hetken pohdittuaan yritys totesi että niin suuren työn tehneenä, ja rahallisestikin jo velvollisuuden suorittaneena, on Jarmo auton oikea omistaja ja näin tehtiin virallisit

Kuvat: Jarmo Kivi



Lähes vuosikymmen auton löytämisestä se vihdoinkin saapuu trailerin kyydissä kotipihaan.

omistajavaihdokseen oikeuttavat paperit. Vihdoinkin, lähes vuosikymmen tästä satunnaisesta latolöydöstä, Jarmo omisti nyt upean Mini Vanin. Nyt auto odottaa kuumeisesti hetkeä jolloin se saa ahnehtia kilometrejä.

Auto hankittiin vuonna 1969 Oy Alftan Ab:n käyttöön toimimaan varaosien jakelutehtävissä eri korjaamoiden välillä. Auto oli käytössä vuoteen 1973 saakka jona aikana autolla ehdittin ajaa vain noin 6000 kilometriä. Tämän jälkeen auto päätyi vanhalle isännälle mökille jonka jälkeen sillä ajettiin vain muutaman kerran kyläkaupalle kahvikerman hakureissulle. Lyhyen käytön, ja pitkän (ja ehkä oikeaoppisen säilytyksen vuoksi) auto on peltiosiltaan lähes hämähäyttävän hyvässä kunnossa. Ainoastaan muutama ruostekohtaan paikkamaalaus on edessä, eikä hitsaushommiin juuri ole tarvetta. Muutama kolhu lokasuojaan ja takaoviin on tullut, sillä tarinan mukaan autolla ajettiin muutaman kerran mökkiä ympäri perheen jälkikasvun toimesta.

Autossa on paikallaan mm alkuperäiset jarrukengät, talvirenkaat ja suurelta osin muutkin kuluvat osat sillä autollahan on uudesta lähtien ajettu vain vähän yli 6000 kilometriä. Jarmon suunnitelmassa on pitää auto ulkoiltaan täysin siinä kunnossa jossa se löytöhetkellä oli, eli mistään laajamittaisesta entisöinnistä Jarmo ei haaveile. Tämä onkin se ainoa oikea tapa tuoda tämä auto takaisin liikenteeseen sillä ulkomuoto ja haalistuneet mainokset ovatkin auton mekaanisen kunnan ohella ehdottomasti auton arvokkain ominaisuus. Ainoastaan vuosikymmeniä seisseen 850cc moottorin Jarmo aikoo vaihtaa aikauden vastaavaan tonniseen, ihan puhtaasti ajomukavuuden vuoksi. Toivottavasti jo tulevana kesänä autoa päästään ihailemaan eri tapahtumissa.



CLASSIC MOTORSHOW
LAHDEN MESSUKESKUS
4.-5. TOUKOKUUTA 2013
www.classicmotorshow.fi



Suomen suurin klassikkoajoneuvonäyttely

Lahden Messukeskus · AVOINNA: la ja su klo 10-17 · LIPUT: päivälippu 16 € alle 12 v-veloituksetta aikuisen seurassa · ENNAKKOON: Lippupalvelu

Uudistunut Lahden Messukeskus täyttyy koko laajuudessaan upeista klassikoista ja arkipäivän nostalgialta. Paikalla on asiantuntijoita, merkkikerhoja, kauppiaita, kunnostajia, autoja, moottoripyöriä, traktoreita, pienoismalleja, oheisohjelmaa ja paljon muuta. Tarjolla 400 ensimmäiselle vähintään 30-vuotiaalle ajoneuvolle ilmainen pysäköinti Messukeskuksen edustalla. Ohjelmassa myös klassikkoajoneuvokauppa molempina päivinä. Lisätiedot: www.classicmotorshow.fi

Päyhteistyökumppanit

MOBLISTI **ALFA MER** **AUTO KYLA** **BILTEMA**

Yhteistyökumppanit

ALFA MER **AL** **LÄHITAPIOLA**

Toiminnalliset kumppanit

RADIO NOSTALGIA **TRIANGLE MOTOR CO.** **TRIANGLE MOTOR CO.** **TRIANGLE MOTOR CO.**

Tapahtumakalenteri

4-5.5	Classic Motorshow	Lahti
11.5	Kesänavaus Vehoniemellä	Kangasala
16-20.5	IMM 2013 Mugello	Italia
18.5	Minikerhon dynopäivä	Hattula
15.6	Tampereen ympäriajo ja Picknick	Tampereen ympäristö + Mobilian ranta-alue
28.6	Viron Minikerhon kesäkokous	
19-22.7	Kesäkokokoontuminen	Kuopio
11.8	Britit kohtaavat	Fiskars
31.8	Kulman Pentin Piknikki	Urjala
22.9	Syysratapäivä	Jurva, Botniaring
2.11	Syyskokous	Radisson Blu Marina Palace
2.11	Pikkujoulut	Viking Line Grace - Turku-Tukholma risteily

IMM 2013



Italy



**Toscanaan ? Italiaan? Minillä?
No mikä jottei - vielä ehtii ilmoittautua.**

Tänä vuonna kaikkien Ministien päätapahtuma IMM 2013 vietetään Italian Mugellossa, Toscanan alueella.

Tapahtuma alkaa torstaina 16. toukokuuta, ja päättyy sunnuntaina 19. toukokuuta.

IMMiin lähtijät !!! Nyt nopeasti Markulle ilmoittautumaan IMM paitaa varten.

Tampereen ympäristössä ajellaan kesäkuun 15. Mineillä ja Rättisitikoilla. Yhdessä 2CV killan kanssa järjestetty tapahtuma tarjoilee pidemmän sekä lyhyemmän reitin Tampereen ympäristössä. Reitin päätepisteenä on Mobilian autokylä, jonka parkkipaikka ja rantanurmikko on varattu koko perheen picknickille. Lähtöpaikka ja reitti julkaistaan lähempänä tapahtumaa.

Järjestämiseen kaivataan apujoukkoja ideoimaan reittiä ja organisoimaan toimintoja. Voit ilmoittautua lehden sähköpostin kautta



Kevään avaus Kangasalla.
VEHONIEMEN AUTOMUSEOLLA



11.5.2013 klo 11 alkaen

Tervetuloa avaamaan Ministien ajokausi Vehoniemeen.

Vehoniemenharjuntie 92
36570 Kangasala, Kaivanto



Kysy myös paketteja!

Lomahuilat alk. 185 €/vrk
Mökit alk. 32 €/vrk
Leirintä 13-16€/vrk + 5€/hlö/vrk

Mökkeilemään ja leirintälomalle lähelle kaupunkia

Matkailukeskus Rauhalampi
Rauhankatu 3, 70700 Kuopio
Puh. 017 473 000
Faksi 017 473 099
rauhalahti@kuopio.fi
www.visitrauhalahti.fi

Matkailukeskus Rauhalahden lomahuilat 4 ja 6 henkilölle tarjoavat oivallisen majoitusvaihtoehdon niin työ- kuin vapaa-ajan matkallekin. Huviloissa on 2-3 makuuhuonetta, tupakeittiö ja saunaosasto. Alueella on myös viiden tähden leirintäalue monipuolisine palveluineen. Kuopion keskusta on matkaa 6 km.

Rauhalahteen on helppo tulla!

Kuopioon !!

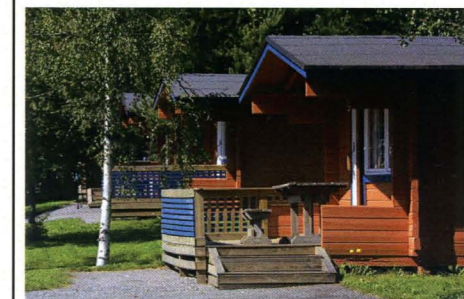
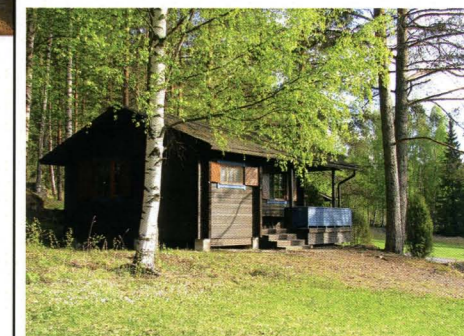
Minikerhon kesäkokoonntumiseen
19 - 22 Heinäkuuta 2013

Tervetuloa MCFF perinteiseen kesäkokoonntumiseen, tällä kertaa keskelle Suomenmaata.

Paikkana on Rauhalahden Matkailukeskus Kuopiossa, ja tapahtuma-aika on 19-22 heinäkuuta 2013.

Mökkien ennakkovaraus alkaa heti tämän lehden ilmestyttyä, joten nyt pikaisesti varaamaan majoitusta.

Nähdään KUOPIOSSA !!!



Minimarkkinat

MINI

Auton malli: 2D Sedan
1000-XL2SIN/2040
Rekisteröintipäivämäärä: 19.4. 1977
Toisen omistajan käytössä
vuodesta 1983 (-2012)
Ajettu: 110 000 km.
Rekisterissä ja ajokunnossa
Katsastettu 2.11.2012
Seuraava katsastus : Joulukuu 2013.
Hp: **3800 euroa.**
Auto nähtävissä Kangasalla

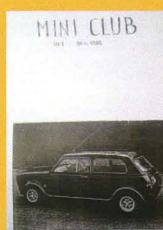
Tiedustelut: Seppo Ampuja
puh. 040 - 82 70 125
seppo.ampuja@gmail.com



OSTETAAN:

Löytyisikö kellään Suomenmaasta ylimääräistä jarrutehostimen vivuston LHD yhdistäntä ja / tai siihen sopivaa poljinpakettia.

Tarjota saa osoitteeseen
nyyssonen.sami@gmail.com
tai numeroon 050-3844144
Sami



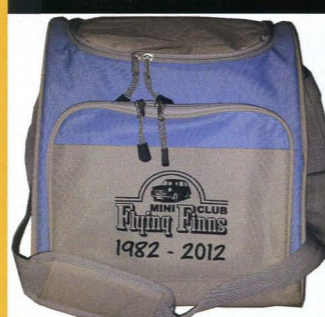
Alkuperäiset jäsenet huomio !!

Kokoelmastani puuttuu Minikerhon jäsenlehden numerot 1-6.
Olisiko mahdollista saada valokopiot kyseisistä numeroista.

Tuomo Iso-Aho
0400936704
tuomo_iso-aho@hotmail.com

Kerhotavarat

Pitkähihainen T-paita.....	10 €
Lyhythihainen T-paita.....	13 €
Pitkähihainen T-paita (lady fit).....	13 €
Vaalean ruskeana	10 €
Svetari.....	20 €
Kalastaja malli hattu.....	12 €
Bandana malli hattu.....	8 €
Lippalakki.....	12 €
Lippalakki (lasten koko).....	10 €
Sateenvarjo.....	10 €
Kylmälaukku.....	20 €
MCFF Kangasmerkki.....	4 €
MCFF Pinssi.....	4 €
MCFF Tarra.....	1 €



MCFF kerhotuotteita myydään sekä postitse että kerhotapahtumissa, lukuunottamatta paikallistapahtumia. Tilatessasi ota yhteyttä kerhotavaravastaaviin joiden yhteystiedot löydät sivulta 2.



Mini Clubvan

Vuosi sitten Ministerissä juuri julkaistuna konseptiautona esitelty Mini Clubvan on piakkoin myynnissä. Kuvien perusteella muutoksia konseptiautoon on vain nimellisesti, eli mm kaapparityyppinen oviratkaisu sivuoviin on siis myös tuotantoautossa. Suomen Mini sivut eivät vielä liputtaneet uutuutta, mutta lähialueilla kyseinen uutuus on jo virallisesti jälleenmyyjien listoilla. Malli täydentää classic Ministä tuttua mallistosarjaa - vielä tosiaan puuttuu vain se pick-up.

Mini Clubvan on pienimittaiseen tavaraliikenteeseen soveltuva malli jossa kuljetuskapasiteetti on yli 500 kiloa ja noin 830 litraa. Ainakin naapureissa Clubvania on tarjolla niin One, Cooper kuin Cooper Diesel versioina.



Matkustajan puolen sivuoven lisäksi lastaamista helpottaa takareunastaan saranoitu lisäovi.





Palautus:
Sami Nyysönen



Itella Oyj



.AZ03

Paikallisjaostot kokoontuvat:

Helsinki Team

Lisätietoja Jarno Kärnä.

Forssa Team

Forssan alueen "kerhoillat" tapahtuvat 2013 seuraavasti:

Joka kuun ensimmäinen sunnuntai klo 15.00

A. Pariton kuukausi kokoontuminen Tarvike ja Varaosa, Peltorinteentie 14, 31760 Urjala

B. Parillinen kuukausi ABC-huoltoasema Forssan Autokeitaalla

Lisätietoja voi kysellä Timo Salmiselta,

Pirkanmaan Team

Kokoontuu Huhtikuun alusta alkaen joka kuukauden ensimmäinen Tiistai klo 18:00

Vehoniemen automuseolla. Lisätietoja voit kysellä Tiina Jantuselta,

Turku Team

Kokoontuu joka kuun ensimmäinen Torstai klo 18:00 paikassa ABC Auranlaakso, Kaarinantie 702
20540 Turku. Lisätietoja voit kysellä Tero Grönfors

Keski-Suomi Team

Kokoontuu joka kuun viimeisenä Tiistainan klo 19:00 alkaen Esso Kyläseppä, Petäjävesi.

Lisätietoja Tapio Oksaselta,

Etelä-Karjalan Ministit

Kokoontuu ABC- Viipurinportissa joka kuukauden ensimmäinen Maanantai klo 18:00.

Lisätietoja Topi Mätöltä,

